

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

El pes del plom d'Aleix Fauró i Isis Martín

Amb Patrícia Bargalló, Isak Férriz, Marina Fita i Jose Pérez Ocaña
Cia. La Virgueria
Del 25 al 27/05/2018

Sala Beckett

Una producció de La Virgueria amb la col·laboració de Blue Bearded Lady,
AiMama, Estudio Maravillas i Las producciones de Rupert

DOSSIER DE PREMSA

Contingut

Paraules dels autors.....	3
Sobre la indústria armamentista.....	4
Fitxa artística.....	5
Sinopsi.....	5
La Virgueria.....	6
Els autors.....	7
El repartiment.....	8
Informació pràctica.....	11

Paraules dels autors

*"Cartago va fer tres guerres.
Era poderosa encara després de la primera;
era habitable després de la segona;
no hi va haver manera de trobar-la després de la tercera."*

Bertolt Brecht

Va passar més d'un any des que vam decidir escriure sobre el món de les armes fins que el text va estar a punt. Va ser un procés llarg i difícil de digerir que ens va mostrar un univers pervers, d'interessos foscos i de permissivitat institucional i apatia social que fa esfereir. Per què no vam escriure un text sobre les guerres? Per què no la història d'en Julius, un traficant d'armes que avui treballa en contra dels conflictes bèl·lics a Intermón-Oxfam? O per què no escriure la història d'en Lucien, un nen soldat que relata, en la seva biografia, uns fets que haurien de ser suficients per abolir l'ús actual de les armes i avergonyir-nos de formar part de l'espècie humana?

Senzillament perquè, després de plorar i digerir llibres i documentals, entrevistes amb especialistes i converses d'allò més interessants (gràcies Jordi Armadans, Tica Font, Pere Ortega i Xavier Alcalde, per citar-ne alguns), vam detectar un element comú en tot plegat que ens va cridar especialment l'atenció: la indústria. La indústria militar, armamentista. Un complex entramat d'interessos econòmics, farcit de falsos mites i mitges veritats i envoltat de poder, que desperta una pregunta de la qual saber la resposta és la clau per canviar tantes coses: qui són les persones que es beneficien dels conflictes armats? Acostar-nos a la resposta d'una pregunta com aquesta és una labor apassionant i quasi periodística. Un repte convertir-la en una història envoltada de sensacions, carregada d'emocions i dotada d'una estructura dramàtica dinàmica que, gairebé sense adonar-nos-en, ens ha conduït al gènere del thriller. I aquí resideix un dels objectius de La Virguereria: fer viatjar l'espectador per les nostres històries, per la nostra poesia, i establir un debat artístic i social amb aquells que ens acompanyin, ja des dels primers passos de la dramaturgia.

El pes del plom és una història de quatre personatges que viuen les seves vides, que s'estimen i s'odien, que tenen pors i inseguretats, que ploren, que ballen, que riuen, que criden, que follen... Quatre personatges que ens pregunten, a cada gest i a cada paraula, quina és la nostra responsabilitat en tot plegat. Quant pesa la nostra culpa?

Isis Martín i Aleix Fauró

Sobre la indústria armamentista

Quina pot arribar a ser la vida d'una Kalàshnikov? Quantes persones moren al dia a causa d'una arma? Quin és l'impacte de les armes lleugeres ens els països que han patit un conflicte? On es fabriquen les armes? On es venen? Qui les compra? Qui les dispara? A qui maten? Quina relació hi ha entre bancs i indústria armamentista? I amb la religió? És cert que el banc del Vaticà és el principal accionista de Pietro Beretta, una de les fàbriques d'armes més grans del món? Per què una pistola d'aigua té més control i més seguiment que una pistola de veritat? Què és la campanya Control Arms (Armes sota control)? Per què hi ha armes legals i armes il·legals? Com dorm el senyor de la guerra? Com dorm el qui ha venut un arsenal a un país que no respecta els drets humans? Cada any es fabriquen al món aproximadament catorze mil milions de bales, l'equivalent a dues bales per persona. Si jo no en rebo cap, on van a parar? I si jo no en tinc cap, qui té les meves? Hi ha indrets on hi ha deu bales per persona, la probabilitat que es matin entre ells és evidentment altíssima. I més enllà: si jo les tingués... què faria jo amb les meves dues bales?

Després d'entrevistar-nos amb Justícia i Pau, l'Institut Català Internacional per la Pau i la Fundació per la Pau, les preguntes relacionades amb el tema no fan més que augmentar. És per això: perquè creiem necessari que es parli de l'impacte de la indústria bèl·lica en el món, perquè considerem que hem de reflexionar sobre la nostra responsabilitat en les dues mil morts diàries a causa de les armes, perquè creiem que és un tema que pot interessar a la població sencera; és per tot això que hem decidit parlar sobre armament.

Recuperem aquest projecte amb el propòsit, com en els espectacles anteriors, de portar de viatge a l'espectador; i ho fem des de la poesia visual, mesclant paraula, cos, imatge i música en un llenguatge que ja és propi de la companyia. Quatre actors representen diversos personatges que, jugant amb el temps i l'espai, són els nostres conductors en aquest viatge d'imatges, colors i emocions. El propietari d'una empresa que fabrica armes, la seva dona, una periodista morta, el seu company i diferents personatges enigmàtics són els encarregats d'emocionar-nos mentre ens fan conèixer un tros del seu món.

La Virgueria

Fitxa artística

Autoria i direcció: **Aleix Fauró i Isis Martín**

Intèrprets: **Patricia Bargalló, Isak Ferriz, Marina Fita i Jose Pérez Ocaña**

Espai escènic i vídeo: **Ian Gehlhaar**

Vestuari: **Mireia Farré**

Disseny de llums: **Anna Espunya**

Espai sonor: **Cesc X. Mor**

Assessora de moviment: **Mar Medina**

Disseny gràfic: **Oscar Llobet**

Fotografia: **Anna Miralles**

Comunicació: **Neus Molina**

Producció executiva: **Laura Mihon**

Agraïments: **Xavier Alcalde i Tica Font (ICIP), Jordi Armadans (Fundipau), Pere Ortega (JM Delàs), FIARE, Tir Esportiu de Barcelona, La Perla29, Berta Riera, Pablo Ley, Carles Fauró, Cia Almaradas, Elena Martín, Anna Gonzalvo, Daniel Cuello, Vanessa Margó, Xavier Castellet i Carles Gilabert**

Una producció de La Virgueria amb la col·laboració de Blue Bearded Lady, AiMama, Estudio Maravillas i Las producciones de Rupert

Sinopsi

Un home vestit dins una banyera fumejant. Un altre home l'apunta amb una arma i es pregunta si prement el gallet no deixarà un món més just. Una dona que fa més preguntes de les necessàries. Algú està a punt d'arribar. "Mai no arribaràs a saber el que estàs a punt de trencar. Quant pesa el teu dolor? Quanta estona trigaràs a ofegar la culpa?" El pes del plom. Un viatge poètic, a manera de thriller, per la indústria de les armes.

La Virguereria

Una *virguereria* és una cosa delicada, exquisida, ben feta. I aquesta és l'aspiració amb què neix la companyia: transformar les inquietuds i les sensacions en experiències teatrals delicades, carregades de poesia i de radicalitat en el contingut. Un contingut potent amb una plàstica pròpia desenvolupada durant els diferents espectacles de La Virguereria des de 2009, any de l'estrena de *Si avui és diumenge demà és dijous*, espectacle que va recórrer Catalunya i va superar la cinquantena de representacions. Allà neix el llenguatge de la companyia que, amb els anys i els successius espectacles, es desenvolupa gràcies a la dedicació i la creativitat d'un equip a la recerca de noves fórmules per arribar a l'espectador i modificar-lo.

Des de l'estrena de *Si avui és diumenge demà és dijous* a la Sala Trono de Tarragona, la tardor de 2009, i en temporada al Versus Teatre el 2010, la companyia ha anat creixent amb cada nou espectacle. *L'hivern al cos*, estrenada al Teatre de Ponent de Granollers i representada al Tantarantana de Barcelona l'any 2011, va suposar la consolidació d'un equip i d'una companyia que anàvem descobrint mentre avançàvem.

Creiem en la suma d'energies i el diàleg constant des dels diferents punts de vista de la creació escènica. En el treball en equip trobem la base a partir de la qual créixer i transformar la poesia textual en poesia visual mitjançant l'energia dels actors, la plàstica de la imatge i dels objectes, la música, els silencis i la força dels cossos. Els nostres espectacles són, sobretot, un viatge emocional que s'emporta els espectadors per retornar-los, ben remoguts, a les seves butaques tot just abans dels aplaudiments.

Els treballs de La Virguereria neixen de la necessitat d'expressar amb un llenguatge propi allò que ens incomoda i/o ens commou de la realitat. És fer servir el teatre com un altaveu per donar presència a les nostres inquietuds que, alhora, ho són també del nostre públic. En aquesta línia vam estrenar *180º de cel*, amb la reinserció dels presos com a tema principal, al Teatre Alegria de Terrassa, coproduïda pel CAET, i en temporada al Teatre Tantarantana l'any 2012.

A cavall entre els anys 2012 i 2013, La Virguereria recupera un text escrit per Pablo Ley a finals de la dècada dels 80 i premiat amb el prestigiós premi Marqués de Bradomín, *Paisaje sin casas*, estrenada a Plataforma I+D de Barcelona i representada al Teatre Lliure la primavera de l'any 2013. És a partir d'aquest projecte que la companyia es proposa alternar els projectes de creació pròpia amb l'escenificació de textos d'altres autors, perquè tot plegat ens permeti seguir investigant en el llenguatge "*virguero*" que hem desenvolupat en els darrers anys.

2014 és l'any de l'estrena de *El pes del plom* a la Sala Beckett, text que proposa un viatge per l'entramat armamentístic. I és que aquest és l'objectiu de *La Virguereria*, fer viatjar l'espectador per les nostres històries, per la nostra poesia, i establir un debat artístic i social amb aquells que ens acompanyin. El viatge va seguir aquell mateix any amb *Arbres* de Marc Artigau a la Sala Beckett (Premio Teatro Autor Exprés de la Fundación SGAE), *Snorkel* el 2015, nascut de la col·laboració amb la dramaturgia d'Albert Boronat (Sala Beckett), també Premio Teatro Autor Exprés de la Fundación SGAE el 2015. El 2016 s'inicia el tret de sortida de *Medusa* en guanyar el Premi Quim Masó a projectes de

producció teatral. L'adaptació de la novel·la de Ricardo Menéndez Salmón a càrrec de Pablo Ley dirigida pel tàndem Isis Martín-Aleix Fauró s'estrena a Temporada Alta i al Teatre Nacional de Catalunya el 2017 i el 2018 guanya el Premi Serra d'Or a millor espectacle teatral del 2017.

Els autors

Aleix Fauró

Actor, dramaturg i director format a La Casona i a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia. Debuta com a dramaturg i director amb *Diòptria*. Membre fundador i codirector de la Companyia La Virgueria, sota el paraigua de la qual ha escrit i dirigit *180° de cel* (Teatre Alegria i Tantarantana, 2012), *L'hivern al cos* (Teatre de Ponent i Tantarantana, 2011) i *Si avui és diumenge demà és dijous* (Versus Teatre, 2010 i gira per Catalunya). *Paisaje sin casas* de Pablo Ley (Plataforma I+D, 2012, i Teatre Lliure, 2013) es converteix en el primer text que dirigeix sense ser-ne l'autor. El seguiran altres col·laboracions com *Arbres* de Marc Artigau (Sala Beckett 2014) i *Snorkel*

d'Albert Boronat (Sala Beckett 2015). El 2017 codirigeix *Medusa*, espectacle guanyador del Premi Quim Masó 2016, i també del Premi Serra d'Or 2018 a Millor espectacle teatral, estrenat a Temporada Alta i al Teatre Nacional de Catalunya.

Com ajudant de direcció ha treballat al costat de Pablo Ley (dramatúrgia) i Josep Galindo (direcció) a *La maternitat d'Elna* a partir de l'obra d'Assumpta Montsellà (Temporada Alta, 2008, i Teatre Capitol, 2009) i *La ruta blava* de Josep Galindo (dir. Josep Galindo. Teatre Romea. Festival Grec 2009), així com al costat de Roger Bernat amb l'espectacle *Domini públic* (Teatre Lliure, 2008).

Isis Martín

Formada com a actriu a Nancy Tuñon i posteriorment a Eòlia, aquesta barcelonina s'ha desenvolupat en diverses facetes del món del teatre.

Membre fundadora i codirectora de la Companyia La Virgueria, ha participat, d'alguna manera o altra, en tots els projectes que s'hi han desenvolupat. A *Paisaje sin Casas* (Plataforma I+D octubre 2012, Teatre Lliure abril 2013), va fer d'ajudant de direcció. En les obres anteriors ha compaginat la dramatúrgia i la interpretació: *180° de cel* (estrenada al Teatre Alegria i Tantarantana 2012), *L'hivern al cos* (que també va codirigir, Tantarantana 2011), *Si avui és diumenge demà és dijous* (Versus Teatre 2010 i gira per Catalunya) i *Diòptria*. Ha codirigit i actuat en els espectacles *Arbres*

de Marc Artigau (Sala Beckett 2014) i *Snorkel* d'Albert Boronat (Sala Beckett 2015). El 2017 codirigeix i interpreta *Medusa*, espectacle guanyador del Premi Quim Masó 2016, i també del Premi Serra d'Or 2018 a Millor espectacle teatral, estrenat a Temporada Alta i al Teatre Nacional de Catalunya.

Més enllà de La Virguereria, també l'hem pogut veure a *Zero*, dirigida per Pep Pla i amb dramaturgia del mateix Pla i l'Albert Boronat (representada al Teatre Lliure dins el festival Grec 2012 i posteriorment en temporada a La Seca el setembre del mateix any), i *Anthropos*, també de Pep Pla (Teatre Alegria 2010). Com a ajudant de direcció, més enllà també de la Virguereria, ha participat a *Elvis&Whitney* d'Ivan Tomás (dir. Pau Roca. Poliorama abril 2013), *The Quarry Men Show* de Pau Roca i Jan Vilanova (dir. Pau Roca. Poliorama 2011, Capítol 2011/12), *El diable enamorat* a partir de la novel·la de Jacques Cazzote i de textos de Gerard de Nerval (dir. i dramaturgia Pablo Ley. Versus Teatre 2008), i a *Banal Sessions of Fedra*, de Pau Miró, amb qui també col·labora a *Hasta aquí puedo leer* (dir. Pau Miró. Grec 2007).

Va fundar l'empresa '*Caramba! Tècniques teatrals aplicades a la formació*', i, diplomada en Educació Especial, sempre ha compaginat la feina d'actriu amb la docència, aquests últims anys a Eòlia.

El repartiment

Patrícia Bargalló

Nascuda el 1979 a Barcelona. Membre estable de La Virguereria en l'apartat de cos i moviment. Cursa formació de l'actor a l'Estudi Nancy Tuñón, de trapezi i clown al circ Rogelio Rivel i de dansa amb diferents professionals i estils (Tragantdansa, Area de dansa, Minako Seki's metod, etc). Cofundadora de la companyia Aultimòra d'espectacles corporals al carrer i figures humanes. En teatre de sala ha treballat pa *Coriolà*, de W. Shakespeare (dir. Àlex Rigola.

Teatre Lliure); *Una comèdia Dalírant* de Joanfrank Charansonnet (dir. Joanfrank Charansonnet. Teatre Gaudí); *Groucho me enseñó su camiseta*, a partir de textos de M.V. Montalbán (dir. Damià Barbany. Temporada Alta i La Seca); *Tragèdia*, d'Àlex Rigola (dir. Àlex Rigola. Festival Grec); *La fada d'Abú Ghraïb*, d'Antonia Jiménez (Teatre Bartrina); *The Quarry Men Show*, de Pau Roca i Jan Vilanova (dir. Pau Roca. Teatre Poliorama); *Una de Guerra* d'Àlex Mañas (dir. Isak Férriz. Sala Beckett); *Júlia smells like teen spirit*, de Jordi Casanovas (dir. Jordi Casanovas. Festival Grec i Teatre Lliure); *Rock'n'Roll* de Tom Stoppard (dir. Àlex Rigola. Teatre Lliure); *Ofici de Gàrgola*, de Pau Gener (dir. Pau Gener. Teatre l'Ateneu); *El arquitecto y el emperador de Asiria*, de F. Arrabal (dir. Joan Charansonnet, Sala Ítaca i Versus Teatre) i un llarg etcètera. Participa com a ballarina també a *Seràmic*, creació col·lectiva amb Joana Serra i Laura Sorna (gira per Catalunya); i a *És immortal*, d'Àfrica Martínez (Teatre Estudi – Antic Tetare).

En televisió participa a *Infidels* (TVC); a *Zoo* (TVC), a *Mar de fons* (TVC) i a *El cor de la ciutat* (TVC). En cinema treballa a *El cuerpo*, d'Oriol Pablo (Rodar i rodar produccions); *Teo y Ema*, d'Héctor Manteca (La Parte Contratante producciones); *Ens veiem demà*, de Xavi Berraondo (PCM produccions); i *Pau i el seu germà*, de Marc Recha (Oberón Produccions). Darrerament l'hem pogut veure a sèries com *Merlí*, *Fèlix* i *Cites*; i en teatre al darrer espectacle de La Virgueria *Medusa*, espectacle guanyador del Premi Quim Masó 2016, i també del Premi Serra d'Or 2018 a Millor espectacle teatral, estrenat a Temporada Alta i al Teatre Nacional de Catalunya.

Isak Férriz

Nascut a Andorra el 1979, resideix a Barcelona des de 1997, on cursa formació de l'actor a l'Estudi Nancy Tuñón. Fundador de la desapareguda companyia de teatre invisible A.R.T. i membre de l'associació artística Indi Gest des de 2007. Actor, director i muntador audiovisual. Com actor ha treballat en els llargmetratges *Los últimos días* de David i Àlex Pastor, *El cónsul de Sodoma* de Sigfrid Monleón, *Dos fragmentos/Eva* de Ángel Santos, *Rhesus* de Carles Torrents, *Trash* de

Carles Torras, *Serrallonga* d'Esteve Rovira, *Zulo* de Carlos Martín o *Mi dulce* de Jesús Mora.

Al teatre destaquen *El vigilant* de Natacha de Pontcharra (dir. Ester Nadal. Nau Ivanow, 2014), *Somni* de Mercè Vila-Godoy (dir. Mercè Vila-Godoy. La Seca, 2013), *La nostra classe* de Tadeusz Slobodzianek (dir. Carme Portaceli. Teatre Lliure, 2012), *Una de guerra...* d'Àlex Mañas (dir. Isak Férriz. Sala Beckett, 2010), *El títol no mata* de Jordi Oriol (dir. Jordi Oriol. Festival Grec, 2008), *OB-sessions* d'Indi Gest de Jordi Oriol (dir. Jordi Oriol. Sala Beckett, 2008), *Ara estem d'acord, estem d'acord* de Jordi Oriol (dir. Jordi Oriol. Teatre Lliure, 2008), *Metamorfosis* de La Fura dels Baus amb textos de Javier Daulte (dir. Àlex Ollé. Gira mundial), *Genova 01* de Fausto Paravidino (dir. Carme Portaceli, 2004) o *Super-Rawal* d'Eric Bogasian (dir. Marc Martínez, 2003).

A la televisió ha treballat en sèries com *Bandolera* (Antena3), *Física o Química* (Antena3), *90-60-90* (Antena3), *Los hombres de Paco* (Antena3), *Águila Roja* (TVE), *Ventdelplà* (TVC), *Compañeros* (Antena3), *Al salir de clase* (Tele5) o *Laberint d'ombres* (TVC). Amb La Virgueria ha treballat com a actor en els espectacles *El pes del plom* d'Aleix Fauró i Isis Martín (dir. Aleix Fauró i Isis Martín. Sala Beckett 2014) i *Snorkel* d'Albert Boronat (dir. Aleix Fauró. Sala Beckett 2015) i també, entre d'altres, a *Sunday Morning* de Carol López (dir. Carol López. Sala Flyhard, 2013) i *Amanda T* d'Àlex Mañas (dir. Àlex Mañas. Teatro Fernán Gómez, 2018).

Marina Fita

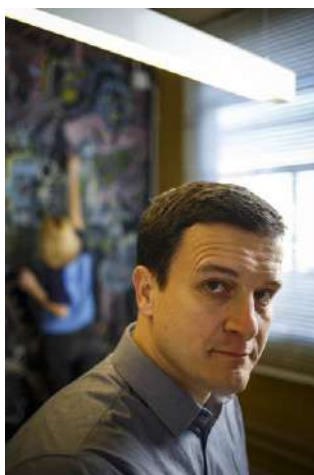
Actriu i productora executiva, diplomada en Comunicació Empresarial i Relacions Públiques per la Universitat de Barcelona, va estudiar Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra alhora que es diploma en Interpretació a l'escola Eòlia.

Especialitzada en Shakespeare i teatre elisabetià a la Royal Academy of Dramatic Arts de Londres. S'ha format amb la SITI Company de NY en Suzuki Training i Viewpoints i és membre estable de la Companyia La Virguereria. Ha treballat com actriu en els muntatges: *Snorkel* d'Albert Boronat (dir. Aleix Fauró. Sala Beckett 2015), *El pes del plom* d'Aleix Fauró i Isis Martín (dir. d'Aleix Fauró i Isis Martín. Sala Beckett, 2014), *180º de cel* d'Aleix Fauró i Isis

Martín (dir. Aleix Fauró i Isis Martín. Teatre Tantarantana, 2012), *L'hivern al cos* d'Aleix Fauró (dir. Aleix Fauró. Tantarantana 2011) i a *Joves extraordinaris* de Victoria Spunzberg (dir. Glòria Balanyà. Teatre Grec, Festival Grec/Montpellier/Berlín, 2013), *Acomiadat* de Gemma Aguiló (dir. Pep Garcia-Pascual. Sommius Teatre, Sant Cugat, 2012) i *Alícia ja no viu aquí* de Pablo Ley (dir. Josep Galindo. Temporada Alta, 2009).

A més de treballar en la producció audiovisual a Playground Tv, en teatre ha participat com a productora executiva en espectacles de la companyia La Virguereria, i a la SalaFlyhard amb *Un home amb ulleres de pasta*, de Jordi Casanovas (dir. Jordi Casanovas, 2010); *Els últims dies de Clark K.*, d'Alberto Ramos (dir. Jordi Casanovas, 2011) i *Satisfaction* de Blanca Bardagil (dir. Blanca Bardagil, 2011).

José Pérez Ocaña

Format a l'Institut del Teatre, ha treballat com a actor en cinema, teatre i televisió. Destaquen entre les seves feines *Benvinguts a la família* (Filmax-TV3), *Les molèsties* (Betevé), *El llarg dinar de nadal* de Thornton Wilder (cia. La Ruta 40, dir. Alberto Díaz, premi Butaca al millor espectacle de petit format 2015. El Maldà), *Litus* de Marta Buchaca (dir. Marta Buchaca. Sala Flyhard), *La conferència de Wannsee* basada en la conferència real (Exquis Teatre. dir. Pavel Bsoněk. La casa de la seda), *Una familiar* (Cia. La Ilda, dir. Cristina Gámiz. Teatre Tantarantana), *Impro Show/Impro Fighters* (Teatreneu), *Société Improvisé* (Club Capitol), *No apostis pels anglesos* de Vladimir Djurdjevic (dir. Dusan Tomic. Teatre Villarroel) o *Distància* de Roger Torns (dir. Roger Torns. Sala Beckett) entre altres. També ha treballat

com a director a *El síndrome del Congo* basada en l'obra *El cor de les tenebres* de Joseph Conrad (Teatre de Ponent) i ajudant de direcció a *Losers* de Marta Buchaca (dir. Marta Buchaca. La Villarroel) o *L'any que ve serà millor* de Marta Buchaca, Carol López, Mercè Sarrias i Victòria Szpunberg (dir. Mercè Vila Godoy. La Villarroel). És membre fundador de la companyia Impro Barcelona.

Informació pràctica

El pes del plom

d'Aleix Fauró i Isis Martín

Amb Patrícia Bargalló, Isak Férriz, Marina Fita i Jose Pérez Ocaña

Del 25 al 27/05/2018

Divendres i dissabte, 20h. Diumenge, 18h

Sala de dalt

15€ | Personatges de la Beckett 10€

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Més informació

www.salabeckett.cat

Aloma Vilamala · Premsa

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

T: 93 284 53 12

premsa@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat